

V rozpacích nebo ne? turecký UDC "Anadolu"

cs.topwar.ru/212619-opozorilis-ili-net.html

Roman Skomorochov

13. března 2023

Před rokem publikoval námořní specialista Alexander Timokhin, jehož články se zde objevují, článek na stránkách jiné publikace pod názvem „Turecko udělalo ostudu svou první letadlovou lodí“. Měli jsme můj článek Slzy letadlové lodi nebo drone v turečtině". Po roce se ukázalo, že jsme se tolik nemýlili, ale nedokázali předvídat vývoj jak technologií, tak aplikační taktiky. drony. Proto má smysl některé věci přehodnotit.

Ve skutečnosti je těžké soudit, ale něco vám říká, abyste byli zneuctění, když se zcela neschopná loď snese do vody. Nebo která se při sestupu potopí. A jak moc se Turci „zhanobili“, to se nyní pokusíme zjistit, zejména s ohledem na skutečnost, že „Anadolu“ se stal součástí turecké armády Flotilaa souběžně s tím se staví druhá loď Thrace.

Zde stojí za zmínku, že celá turecká flotila je rozdělena do dvou operačních skupin, Severní a Jižní. Severní skupina je zodpovědná za Černé moře, jižní za Středozemní moře. Proto je výskyt dvou takových lodí pochopitelný a oprávněný, jedna pro každé provozní spojení.

UDC - univerzální výsadková loď - ať se na ni díváte jakkoli, existuje nástroj pro projekci agresivní síly. Schopný dopravit z bodu A do bodu B pluk námořní pěchoty s vybavením a municí a podpořit jej plukem útočných vrtulníků.

Proč Turci potřebují takový bicí nástroj, je pochopitelné. Chránit sféru svých zájmů ve světě a skutečnost, že Turecko má plány, které si prostě libují v jejich měřítku v podobě budování určitého pantureckého světa, pak bude co chránit. Počínaje stejnou Afrikou, kam se Turecko vrhlo na začátku XNUMX. století.

Již dlouho bylo jasné, že pouze flotila (navzdory vývoji letectví) dokáže řádně zajistit přesun a zásobování vojsk na dálku od svých základů. A nejlepší loď na přistání je přistávací loď.

Co je UDC, známé již dlouhou dobu. Všechny takové lodě na světě jsou stavěny podle takových kánonů: kapacita z pěchotního praporu s veškerým vybavením a zbraněmi, nemocnice pro chirurgické ošetření raněných, dokovací komora na zádi, ze které se nakládají výsadkové lodě a vybavení s dostatečným vztlakem může odejít, přítomnost velké paluby, ze které je vhodné startovat vrtulníky nebo letadla s vertikálním vzletem a přistáním. Velké nákladové prostory lodí navíc umožňují poprvé vzít na palubu dostatečnou zásobu jídla, paliva a munice pro bojové operace.

UDC je velmi kontroverzní loď, jakmile se začne mluvit o své letecké skupině. Obyčejná výsadková loď bez takových excesů je mnohem jednodušší v tom, že odpadá boj mezi vzdušnou a pozemní složkou.

To letectví, to přistání vyžaduje jednu věc: místa. Místo pro vybavení, místo pro opravy (u letadel), místo pro zbraně a palivo. Vzhledem k tomu, jak moc potřebujete, je katastrofální nedostatek místa, jinak, když dáte každému tolik, kolik potřebujete, dostanete plavidlo o výtlačku 40-50 tisíc tun. Ne rychlý a málo ovladatelný a ještě se slušným průvanem.

Pro srovnání: návrh našeho BDK projektu 11711 „Ivan Gren“ je 3,8 metru s výtlačkem 6600 tun.

Ponor lodi "Juan Carlos 1" je 7 metrů s výtlakem 27 000 tun. Tady je letenka. Landing "Gren" se může přiblížit ke břehu a vysypat na něj vše, co je v podpalubí.

Nevím, jak v tomto ohledu bude vypadat Anadolu, což je licencovaná kopie Juana Carlose, ale na břeh se rozhodně nehodí. Vojáci budou přistávat na člunech a samohybných (pokud to podmínky dovolí), a to již zabere mnohem více času než přistávání přímo na břehu. Ano, a pro nepřítele bude snazší zavést protiakci.

Mimochodem, ponor příšer projektu UDC 23900 typu Ivan Rogov, které se staví v Kerči, je ještě více - 8 metrů. A také vyvolává určité myšlenky z hlediska aplikace.

Zhruba to samé se vzduchovým křídlem. Skutečnost, že UDC může pojmout 6 až 12 letadel, z něj nedělá letadlovou loď. Lze ji samozřejmě nazvat lehkou letadlovou lodí, ale to jen naznačuje, že loď bude schopna řešit pouze lehké úkoly v podmínkách téměř úplné absence opozice z hlediska protivzdušné obrany.

Mimochodem, o protivzdušné obraně. Lodě typu UDC nejsou na úrovni protivzdušné obrany a je to opět způsobeno nedostatečným výtlakem. UDC je garanční loď, která vyžaduje vážné krytí.

Kompromisem útočné výsadkové lodi je, že rovnováha mezi výsadkem, leteckou skupinou a vlastními silami nebude nikdy zachována. To je prostě nereálné a vždy bude mít jedna ze složek výhodu nad ostatními. Pro normální UDC to bude přistávací síla, pro lehkou letadlovou loď to bude vzdušné křídlo.

Dnes je UDC ve flotilách mnoha zemí, jejichž vojenská doktrína implikuje vojenské operace mimo jejich vlastní prostor. Země, která se nechystá vylodit vojska na území jiných států, takové lodě přirozeně nepotřebuje.

Proč Turecko potřebovalo lodě schopné přistát někde v Africe – otázka obsahuje odpověď. Protože Turecko má státní zájmy daleko za svým územím. Zájmy, které je Turecko připraveno s pomocí chránit zbraně.

UDC "Anadolu", což "Juan Carlos 1" je nádherná loď.

Nejlepší z hlediska rovnováhy mezi schopnostmi, ale stále upřímně

slabé z hlediska letectví. Jako lehká letadlová loď je na tom ještě hůř než náš admirál Kuzněcov. Ale může doručit vojáky na rozkaz, vysadit je a krýt je ze vzduchu.

Obecně platí, že původně měly krýt vrtulníky. Ale jak se loďařský byznys rozvíjel, myšlenka se změnila. Vzhledem k tomu, že loď byla objednána španělskými partnery, bylo možné umístit F-35B na UDC a přeměnit UDC na lehkou letadlovou loď. Pro zemi s ambicemi vstoupit do klubu letadlových lodí – no, co může být pro Erdogana příjemnější?

Anadolu tedy dostala příď s odrazovým můstkem, protože loď byla původně postavena s plochou palubou, pro vrtulníky. V roce 2015 vše vypadalo velmi krásně. Skoro jako F-35B na palubě první turecké, sice lehké, ale letadlové lodi.

V roce 2019 se ale vše zhroutilo. Loď se již dokončovala, ale Turecko bylo vyřazeno z programu F-35B kvůli úmyslnému nákupu S-400 z Ruska.

Turecko tedy v jednu chvíli přišlo o svou lehkou letadlovou loď. Zdá se, že se odrazový můstek a celý radiotechnický komplex staly v jednu chvíli nepotřebnými? Mnoho lidí si to myslelo a v médiích se vyvalily tuny chvástání.

Nicméně, stálo to za to se radovat? Podívejme se na situaci v klidu: Turecko stanovilo dva UDC. Naskytla se příležitost vylepšit UDC na lehkou letadlovou loď. Poté, po provedení změn v konstrukci lodi, tato možnost zmizela. Všichni, hanba džungli?

Ne, díváme se na bod 1. Anadolu byla postavena jako univerzální přistávací loď. Odrazový můstek, na který nepoletí žádná letadla? Ano, není to příliš pohodlné. Řídicí a přistávací radary "navíc"? Není nic nadbytečného.

O hanbě tureckého námořnictva lze mluvit pouze v případě, že by bylo Anadolu rozřezáno na kov nebo prodáno. Jako "Mistral", země třetího světa.

Návrat Anadolu do role univerzální výsadkové lodi je normální krok. Nikdo z Turecka neodvezl vrtulníky, které byly původně plánovány jako letecká úderná jednotka.

Navíc existuje námořní verze Bayraktaru, která normálně startuje z paluby Anadolu.

V některých zdrojích byla situace v Anadolu nazývána pokusem postavit kvaziletadlovou loď. Obecně platí, že loď, která může (a Anadolu může) nést velké množství UAV, je užitečná. Dnes se drony

osvědčily jako vynikající průzkum v první řadě a šok v druhé, prostředky.

Při provádění hypotetické přistávací operace na území nepřátelského státu, použití UAV pro průzkum a primární testování tak důležitých cílů, jako je nepotlačená PVO, bude Bayraktar mnohem efektivnější (včetně finančního hlediska) než F-35B. A pokud se bavíme o ztrátách, tak výhody dronu jsou prostě obrovské.

F-35B je velmi moderní a seriózní bojové vozidlo, ale čím vážnější vozidlo, tím více člověkohodin technického a ženíjního personálu je na něj potřeba v hangárech UDC, které k tomu nejsou zrovna nejprostornější a vhodné. Mnoho lidí znalých tématu přímo říká, že zajistit potřebnou úroveň výcviku v podmínkách UDC pro F-35B bude nereálné, takže s vysokou intenzitou letů nepočítejte.

V této situaci nevypadá použití několika desítek UAV místo 12 letadel hloupě. Dnešní praxe války na Ukrajině ukázala, jak vážný je nepřítel – útočný dron nebo kamikadze dron. Personál, kde stroje v hodnotě několika tisíc dolarů zasáhly systémy protivzdušné obrany v hodnotě několika milionů, je toho nejlepším potvrzením.

Není pochyb o tom, že turečtí vojenští experti velmi pozorně sledují dění na Ukrajině, a tedy i rozkaz pro obranu Baykar trubec TB-3 "Bayraktar" se skládacím křídlem nevypadá hloupě.

V roce 2021 navíc Baykar oznámil projekt nadějného útočného proudového dronu MIUS, který může být také založen na Anadolu UDC. První let tohoto zařízení je naplánován na rok 2023 a existuje jistota, že k tomuto letu dojde.

Tady ale nejde o nějaké přizpůsobení Anadolu běžné vojenské službě (jak to zkusili Američané se stejnými Svobodami), ale o posílení schopností UDC. A pokud umístíte dva nebo tři tucty Bayraktarů na Anadolu, pak se tyto příležitosti skutečně zvýší.

Plocha paluby 5 440 metrů čtverečních pojme spoustu věcí. Ano, odrazový můstek bude zbytečná věc, ale může se hodit i pro sundání Bayraktarů v konfiguraci rázového UAV, s bombami. Převádět zpět na hladké provedení nemá smysl, navíc američtí partneři možná odpustí, takže Turci budou moci F-35B získat dlouhodobě.

Když se podíváte na to, co se nakonec stalo, tak výkonnostní charakteristiky Anadolu UDC jsou docela slušným klonem Juana Carlose.

Výtlak Anadolu je o něco více než 27 000 tun, délka trupu je 231 metrů a šířka je 32 metrů. UDC vyvíjí rychlost až 20,5 uzlů, cestovní dosah - 9000 námořních mil.

Plocha letové paluby je 5 440 m², je zde letecký hangár o rozloze 12 m², kam se vejde 12 vrtulníků střední třídy nebo osm těžkotonážních vrtulníků. Na palubě jsou čtyři výsadková plavidla typu LCM nebo dvě vznášedla typu LCAC.

"Anadolu" je opravdu schopen vzít jednotky s vybavením, přesunout se na poměrně značnou vzdálenost a přistát. Kryt... Obecně čtyři

útočné vrtulníky T-129 ATAK a osm Eurocopter AS 532 možná nestačí, ale otázka zní – proti komu se kamarádit.

Vzhledem k tomu, že vlastní ochrana Anadolu je lepší než ochrana Juana Carlose, dva 20mm dělostřelecké systémy Phalanx CIWS, pět 25mm dělostřeleckých systémů Aselsan a protiletadlový raketový systém RAM, mohou bojovat s problémy na blízko. Co se týče té vzdálené, tady jsou potřeba podpůrné lodě.

Ale Turecko má fregaty schopné doprovázet Anadolu na druhou stranu země, a to je pro nepřítele problém. A útočné bezpilotní letouny budou schopny výrazně posílit schopnosti lodní letecké skupiny, tvořené vrtulníky.

Minulý rok, když bylo Anadolu testováno, přiznám se, že jsem byl spíše kritický k myšlence vytvořit kvaziletadlovou loď s leteckou výzbrojí z dronů. Ale po roce, kdy jsem bedlivě sledoval dění na Ukrajině, se můj názor poněkud změnil.

Během tohoto roku jsme byli všichni svědky toho, jak bezpilotní letouny na obou stranách fronty ničily nepřátelskou živou sílu a techniku. A dnes můžeme s jistotou říci, že úderné UAV mají na svědomí mnohem více zasažených cílů než letectví.

Spuštění NURS z roll-upu je samozřejmě velmi pestré. Někde tam, mimo mířidla, letí hromada střel, které se tak nevyznačují přesností. Ale létá to krásně. Zasáhnout oblasti a způsobit určité poškození těchto oblastí. NURS kopající zemi však nelze srovnávat s levným FPV dronem, který klidně ničí protiletadlový raketový systém. Nebo mu způsobí takové škody, které vyžadují okamžitou opravu.

Myšlenka na dovybavení UDC hejnem bezpilotních vozidel dnes nevypadá jako zoufalý pokus o záchranu tváře. Připouštím, že operátoři UAV v Rusku a na Ukrajině byli nuceni zacházet s tímto typem zbraně s respektem.

V roce 2023 se tedy sluší uznat, že Turci se ze zdánlivého problému s nedodáním F-35B dostali velmi elegantně.

UDC bylo plánováno. Udělali z něj lehkou letadlovou loď. Letadlová loď nevyšla, vrátili se k tématu UDC a leteckou skupinu posílili drony. Turecká flotila každopádně nic neztratila. Objednali jsme dva MDT - příjem a podpis. Nedostali lehké letadlové lodě – inu, ještě není vše ztraceno, Erdogan počká na výměnu prezidenta a provede druhý hovor. A Turecko bude mít neletadlové lodě.

Ale přistávací lodě - ty už existují a budou připraveny sloužit.

Další otázkou je, kde a jak budou použity, ale určitě uvidíme. A jeden moment. Ruský projekt UDC 23900 je právě ve výstavbě a v nejlepším případě bude připraven do roku 2027 („Ivan Rogov“). A jak se u nás staví lodě a i v krizi se dá očekávaný časový rámec posunout doprava...

Ale během této doby lze snadno shromáždit informace o používání jejich UDC tureckým námořnictvem a na základě toho vyvodit určité závěry. Například o tom, že v Černém moři, kde se plánuje použití Rogova, pro něj nemáme doprovodné lodě. A rozsah použití se nezdá srozumitelný a srozumitelný.

Ale zdá se, že je čas. Mezitím turecká flotila začíná provozovat své první UDC, přijaté do řad námořnictva.